

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Globalizare versus Identitate Culturală

Cunoscuta dispută dintre globalizare și identitate poate fi privită, din perspectiva cercetărilor antropologice de azi, ca un “conflict” dintre identitatea europeană și identitățile naționale. Efectele acestei dispute se întind pe o “plajă” destul de largă, ce pleacă de la frica de globalizare până la acutizarea sentimentului național, receptat ca marcă identitară esențială. Este, astfel, ușor de înțeles din acest unghi de vedere de ce problema prezentării patrimoniului cultural devine o constantă a preocupării păstrării identității culturale.

În acest sens se impune să luăm în considerare complexitatea noțiunii de patrimoniu cultural, care își amplifică semnificațiile în contextul actual, implicând atât perspectiva trecutului cât și a prezentului și a viitorului acțiunii umane dintr-o anumită zonă geografică.

Această perspectivă a prezentului și a viitorului trebuie avută în vedere deoarece, în lumea de azi, suntem martorii unei renașteri a tradiției, concomitent cu redimensionarea instituțiilor care fondează și structurează comunitățile.

Pe parcursul evoluției societății noi repere materiale și spirituale sunt adăugate celor considerate tradiționale, devenind, la rândul lor, tradiție. Caracterul deschis al patrimoniului cultural este ușor de evidențiat și demonstrat prin cercetarea, analiza culturii și civilizației oricărei comunități.

Am putea spune că istoria poate fi privită ca un neîncetat proces de globalizare la care o comunitate participă deoarece este “actor” principal în succesiunea evenimentelor. De aceea, în fiecare clipă, apelul la tradiție reprezintă doar o re-inventare a acesteia. Astfel, globalizarea nu trebuie înțeleasă ca o omogenizare, ci ca o transformare continuă, în cadrul căreia o comunitate își redefinesc modelele culturale.

Globalization vs. Cultural Identity

The well-known dispute between globalization and identity can be looked at, from the perspectives offered by nowadays anthropological studies, as a ‘conflict’ between the European identity, and the national identities, respectively. The effects of this dispute comprise a rather important ‘piece’, which starts from a fear of globalization and goes to an exacerbation of the national ‘feelings’, understood as an essential mark of one’s identity. Therefore, a presentation of the cultural heritage has become a constant value within the preoccupations in the domain of preserving the cultural identity.

From this angle, it is necessary that we take into consideration the complexity of the concept of cultural heritage, which becomes amplified in its significances within the present-day context, in which it implies not only a perspective of the past, but also of the present and the future of human activities in a certain geographical area.

This perspective of the present and the future has to be taken into account as, in today’s world, we witness a re-birth of traditions, in parallel with a re-dimensioning of institutions that are at the basis of the foundation and the structuring of communities.

In the course of the evolution of society, new material and spiritual landmarks are added to the ones we consider traditions, and thus, becoming they, themselves, traditions. The open character of the cultural heritage is easy to highlight and demonstrate by research, by an analysis of the culture and the civilization of any community. We could safely say that history can be seen as a continuous process of globalization to which each community participates as it is a main ‘character’ in the rapid flow of events. Consequently, in each moment, a reference to tradition represents but a mere re-invention of that tradition.

Therefore, globalization does not have to be perceived as a process by which we become homogeneous, but as a continuous transformation that provides a framework within which a community will re-define its cultural patterns.